

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4403899992
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4403899992.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: KÚPELE SLIAČ, a.s., so sídlom Sliač, IČO: 31 642 438, zastúpený JUDr. Monikou Maršálekovou, advokátkou, so sídlom Matušková 49, Vlkanová, proti odporcovi: H. Y. R., bytom M. X. 1, R., t.č. J. XX, X. B., zastúpený JUDr. Ervinom Erdélyim, advokátom, so sídlom P. Blahu 7/A, Nové Zámky, o vydanie hnutelných vecí, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. decembra 2014 č.k. 9C/41/2003-412, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na vydanie hnutelných vecí podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) pre späťvzatie návrhu a zároveň rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP tak, že zaviazal odporcu na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 1.352,62 eura. V časti náhrady trov konania napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že v priebehu konania správaním odporcu došlo k dobrovoľnému odovzdaniu hnutelnej veci a to klavíra - krídlo WEINBACH, a preto návrh navrhovateľa z roku 2003 bol podaný dôvodne. Navrhovateľ teda pre správanie odporcu, ktorý klavír dobrovoľne dňa 14. 11. 2014 vydal navrhovateľovi, zbral návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Trovy konania navrhovateľa v celkovej výške 1.352,62 eura pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Uznesenie súdu prvého stupňa, v časti náhrady trov konania, napadol odvolaním odporca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd náhradu trov konania neprizná ani jednému z účastníkov. Vytkol súdu prvého stupňa, že nepostupoval v súlade so zákonom, keď zastavil konanie pre späťvzatie návrhu bez toho, aby sa k tomuto späťvzatiu vyjadril odporca. Namietal, že počas celého konania tvrdil, že predmetné hnutelné veci sa po celú dobu trvania súdneho konania nachádzali v nehnuteľnosti, ktorá patrila navrhovateľovi a bola teda vo sfére pôsobenia jeho vlastníckeho práva a celý návrh bol od začiatku neopodstatnený. Ďalej poukázal na skutočnosť, že ani jedenkrát nedošlo k výzve na vydanie hnutelnej veci zo strany navrhovateľa, preto nie je možné konštatovať, že odporca zavinil zastavenie konania. Napriek tomu odporca vydal hnutelnú vec do faktickej dispozície navrhovateľa a žiadal konanie zastaviť svojim podaním zo dňa 25. 11. 2014, nikdy sa však nevyjadril, že súhlasí so späťvzatím návrhu, preto nie je možné rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 OSP, nakoľko späťvzatie návrhu je voči odporcovi právne neúčinné, keďže sa k nemu odporca nemal možnosť vyjadríť. Odporca však súhlasí s výrokom súdu, ktorým súd konanie zastavil, avšak nie na podklade späťvzatia návrhu, ale na podklade tej skutočnosti, že v čase rozhodovania súdu hnutelná vec nebola vo faktickej dispozícii odporcu, to znamená, že nebola splnená základná podmienka konania, a to existencia vymáhaného nároku.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ h/ OSP zrušiť a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal súdu návrh, ktorým sa domáhal vydania hnuiteľných vecí od odporcu, a to krídla WEINBACH (klavír), televízoru COLOR 346 a gramofónu, ktoré veci odporca prevzal a následne ich navrhovateľovi nevrátil. V priebehu konania vzal návrh v časti vydania gramofónu a televízoru späť vzhľadom na odstup času a pravdepodobné znehodnotenie týchto vecí. Súd prvého stupňa v tejto časti konanie zastavil. Predmetné veci mali byť umiestnené v byte, ktorý je vlastníctve navrhovateľa a bol predmetom nájmu s odporcom. V súvislosti s užívaním predmetného bytu bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa zakázalo navrhovateľovi zasahovať do užívacích práv odporcu. V konaní bolo viackrát zo strany navrhovateľa prezentované, že navrhovateľ mal s odporcom uzavretú nájomnú zmluvu na predmetný byt.

Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní odporcu v tejto veci, dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o trovách konania predčasne vydané. Odporca sa v priebehu celého konania bránil tým, že predmetné veci boli vo vlastníctve navrhovateľa a nachádzali sa v byte, ktorý je taktiež vo vlastníctve navrhovateľa, a preto nie je možné, aby ich odporca vydal, predmetnú nehnuteľnosť patriacu navrhovateľovi užíval iba na základe nájomnej zmluvy, v súčasnej dobe ju neužíva, nezdržiava sa v nej a koncertné krídlo nepoužíva. Nie je preto možné tvrdiť, že má hnuiteľnú vec fakticky vo svojej moci, nakoľko sa dlhodobo zdržiava na adrese prechodného bydliska v X.. Keďže koncertné krídlo sa nachádza v nehnuteľnosti, ktorá patrí navrhovateľovi, mal navrhovateľ k danej hnuiteľnej veci, v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúceho oprávnenia prenajímateľa bytového priestoru, kedykoľvek prístup. Odporca sa preto domnieva, že nie je možné zaviazat' odporcu k vydaniu niečoho, čo nemá vo svojej moci a čo ani neoprávnene nezadržiava, preto celá žaloba bola podaná nedôvodne. Tieto skutočnosti tvrdil odporca počas celého konania. Navrhovateľ naopak tvrdil, že predmetné krídlo nemal v dispozičnej moci, nemal k dispozícii kľúče od predmetnej nehnuteľnosti, nevie sa tam dostať a kým nie je právoplatne skončené konanie o vypratanie nehnuteľnosti, navrhovateľ nemá záujem násilne vniknúť do tejto nehnuteľnosti. Zo spisového materiálu súdu prvého stupňa vyplýva, že dňa 14. 11. 2014 bola odovzdávanou E.. R. R. odovzdaná hnuiteľná vec, krídlo WEINBACH, výrobné číslo 232006 preberajúceму: Kúpele Sliač a.s., v zastúpení Y., V. a následne navrhovateľ písomným podaním zo dňa 04. 12. 2014 zobral návrh v celom rozsahu späť. Späťvzatie návrhu navrhovateľ odôvodnil tým, že po tom, ako na pojednávaní dňa 15. 10. 2014 bola odporcovi odovzdaná výzva na vydanie vecí, odporca dňa 14. 11. 2014 protokolárne odovzdal požadovanú hnuiteľnú veci navrhovateľovi. Zároveň si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Odvolací súd poznamenáva, že pri zastavení konania v zásade platí pre rozhodovanie o náhrade trov konania aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a iba v prípade, ak súd dospeje k záveru, že účastník konania zavinil zastavenie konania, môže postupovať podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, pričom je nevyhnutné toto svoje rozhodnutie riadnym a úplným spôsobom odôvodniť. Zavinenie môže existovať tak na strane navrhovateľa, ako aj na strane odporcu. Na strane navrhovateľa existuje napr. vtedy, ak podal návrh, resp. žalobu bezdôvodne, prípadne ju zobral späť bez uvedenia dôvodu, na strane odporcu napr. vtedy, ak odporca po podaní návrhu plnil to, čo navrhovateľ od neho žiadal. V predmetnej veci však súd prvého stupňa nepostupoval v zmysle týchto pravidiel, keď neskúmal dôsledne zavinenie účastníkov konania na zastavení konania. Iba konštatovanie, že k späťvzatiu došlo v dôsledku správania sa odporcu, je nepostačujúce. Odporca sa bráni tým, že počas celej doby bola hnuiteľná vec, ktorú navrhovateľ požadoval návrhom vydat', v jeho dispozičnej sfére, keďže odporca mal s navrhovateľom uzavretú nájomnú zmluvu na užívanie predmetného bytu, v ktorom sa mala hnuiteľná

vec nachádzať. Týmto tvrdeniami odporcu, ale ani tvrdeniami navrhovateľa, sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal, keď si počas celého konania v prvom rade neujasnil vzťah navrhovateľa a odporcu k hnuťelnej veci, ktorú žiada vydať, nezabezpečil nájomnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania, z ktorej by si mohol overiť tvrdenia účastníkov a vzťah k hnuťelnej veci, neujasnil si, či predmetnom nájmu bolo aj zariadenie bytu, vrátane požadovanej hnuťelnej veci, ako a kedy došlo k ukončeniu nájomného vzťahu a nájomnej zmluvy (odstúpením, vypovedaním, uplynutím času a pod.), či predmetná vec bola skutočne v dispozičnej moci odporcu, aká bola hodnota predmetnej veci a teda neujasnil si predovšetkým odôvodnenosť podaného návrhu. Napriek tomu rozhodol v napadnutom uznesení o náhrade trov konania a k tejto povinnosti zaviazal odporcu vychádzajúc zo zavinenia zastavenia konania odporcom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na neurčitosť a nejasnosť vydaného rozhodnutia, keď súd prvého stupňa si neujasnil hodnotu navrhovateľom požadovanej veci, vychádzal z celkovej hodnoty troch hnuťelných vecí v sume 153.500,- Sk (pri zaplatenom súdnom poplatku) a to iba na základe tvrdenia navrhovateľa, pričom je potrebné konštatovať, že navrhovateľ ohľadne dvoch vecí - televízora a gramofónu zobral návrh späť nie pre správanie sa odporcu, ale z dôvodu ich pravdepodobného znehodnotenia a v dôsledku časového odstupu (v tejto časti súd prvého stupňa konanie zastavil uznesením zo dňa 09. 12. 2009 č.k. 9C/41/2003-229, právoplatné dňa 13. 01. 2010, pričom o náhrade trov konania nerozhodol). Napriek tomu súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní o náhrade trov konania aj z hodnoty týchto vecí. Následne však pri určení výšky náhrady trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), nie z hodnoty predmetu sporu, pričom tento svoj postup v napadnutom uznesení vôbec nezdôvodnil. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky umožňuje použitie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (1/13) v prípade, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, čo v prípade jasne definovanej a určenej hnuťelnej veci neprichádza do úvahy. Súd prvého stupňa tento svoj postup (podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) vôbec nezdôvodnil, iba ho v napadnutom uznesení konštatoval. Odvolačný súd z tohto dôvodu konštatuje nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia v časti výšky určenej náhrady trov konania, ktorá skutočnosť odôvodňuje zrušenie rozhodnutia a vrátenie vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov, keďže súd prvého stupňa v zmysle uvedených záverov nepostupoval, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o trovách konania, pričom sa vyporiada v novom rozhodnutí aj s tvrdeniami odporcu v podanom odvolaní a následne svoje rozhodnutie i náležite zdôvodní v intenciách § 157 ods. 2 OSP tak, aby v prípade podaného odvolania bolo odvolacím súdom preskúmateľné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.